would be of benefit to anybody. However, that suggestion of yours will also be noted.

Then, you made some suggestions as to the help that Government might render to these depressed communities in their endeavours towards their religious advancement. That is a weighty suggestion and will also be considered.

156. Some suggestions relating to the grant of further concessions to Cheramars in view to their uplift.

MR. PARADI ABRAHAM ISAAC (*Nominated*) thanked Government for having granted fee concessions to Cheramar pupils in the English and vernacular schools. But such concessions were not granted to the Cheramar students in colleges. Scholarships should be instituted for their benefit in the colleges.

A certain number of scholarships should be instituted in every taluk for Cheramar pupils.

Some young men of the Cheramar caste, who had passed the Vernacular School Leaving Examination, were unemployed. They should be appointed in some department or other.

The age-limit for entertainment in public service should be raised from 25 to 30 in the case of Cheramars. Cheramars who had no examination qualification should be appointed as peons in the Huzur Office and in the various departments.

The number of the co-operative societies started by Cheramars numbered 120. Men of the Cheramar caste should be appointed as Inspectors and Supervisors.

Cheramar women should be appointed as nurses in hospitals for attending on patients who belonged to the depressed classes.

For the benefit of the labouring classes, the *Cheramar Sangham* had opened night schools in some villages. Those institutions were conducted without grant-in-aid from Government. Duly qualified teachers should be appointed in those schools. The cost of the staff and the lighting charges should be met by Government.

Cheramars should be given due representation in the Sri Mulam Popular Assembly and in the Legislative Council.

DEWAN'S REPLY: Mr. Isaac, നിങ്ങളുടെ നിവേദനത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സംഗതികളിൽ ഏതാനും ചിലതിനെ മറുപടിപറയാൻ നിങ്ങൾ ആദ്യമായിട്ട് പറഞ്ഞതു കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ഫീസൌജന്യം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും അധ്യാപകർക്കുകൂടി കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ഫീസ് സൌജന്യം നൽകണമെന്നുമാണു്. എന്നാൽ കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഇപ്പോൾ ഏതാനും ചില വേതനങ്ങൾ നൽകിവരുന്നുണ്ടു്. ആ വേതനം കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു ഗവൺമെൻറു് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്.

പിന്നാട്ട വർഷം വയസ്സു കഴിഞ്ഞാൽ സർക്കാർ സർവീസിൽ പ്രവേശനമില്ലാത്തതു കൊണ്ടു അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വർഷം വയസ്സു എന്നുള്ളതു് 30 വയസ്സാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. 25 വയസ്സു് കഴിഞ്ഞു പോയി എന്നുള്ള കാരണത്താൽ മാത്രം അധഃകൃതവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ഒരാൾക്കു ഒരിക്കലും സർവീസിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാതെയിരിക്കുന്നില്ല. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ആണ്ടിനെയുള്ള അളകളെ നിയമിച്ചു അവരെ മേൽപറഞ്ഞ വരിയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്നു എഴുതുകയും അതനുവദിക്കയും ചെയ്യുവരുന്നുണ്ടു്.

ആശുപത്രികളിൽ അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാരെയും നിയമിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം.

അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാർക്കായിട്ടുള്ള നിശാപാഠശാലകൾക്കു ശരിയായപ്രോത്സാഹനം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അതിനെപ്പറ്റി വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർക്കു എഴുതി അയച്ചു റിപ്പോർട്ടു വരുത്തി ആലോചിക്കാം.

നിയമസഭയിലും പ്രജാസഭയിലും നിങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ നിന്നും ആളുകളെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞതിനെ നോട്ടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

[In regard to scholarships for depressed class students attending colleges, there are even now a few scholarships available for them. The question of increasing their number is under consideration.

As for the raising of the age limit from 25 to 30 for entertainment in public service, it may be noted that no member of the depressed classes has yet been denied an appointment on the ground that he has exceeded the age limit. In the case of over-aged applicants, what the heads of departments do is to appoint them and recommend their exemption from the rule regarding age-limit and such exemptions are sanctioned.

The prayer for the appointment of depressed class members in hospitals will be considered.

In regard to the absence of proper encouragement for the night schools established for the benefit of the depressed classes, the matter will be referred to the Director of Public Instruction.

The prayer for the nomination of depressed class members to the Legislative Council and the Sri Mulam Popular Assembly is noted.]

157. Certain grievances of the depressed classes.

Dr. V. JOHN (*Nominated*) first spoke about the defects in the working of the Sambavar Elevation Committees. The official members of the committees were not regularly attending the committee meetings and very often the meetings could not be held due to their absence, and yet